

רבי יוסי אמר, מלך - זה יוסף. במשפט עמיד ארץ - זה יעקב. שהרי עד שלא בא יעקב למצרים, לא היה קיים בארץ מתוך הארץ. פיוון שבא יעקב למצרים, בנסיבות הסטלק הארץ ותקימת הארץ.

דבר אחר, מלך במשפט עמיד ארץ - זה דוד המלך, שפטוב (שמואל-ב) וחיה דוד עשה משפט ואזכה לכל עמו, והוא קים את הארץ, ובנסיבות עמלה לאחר מכן. ואיש תרומות יהרסנה - זה מפני. ואיש רוחבם.

בא ראה, הקדוש ברוך הוא, בשביל הצדיקים, אף על גב שפרענותו נגזרה על העולם, היא מתעכבה בגלים ולא שולטה על העולם. כל ימי דוד הפליך התקינה הארץ בגלו. לאחר שפטת, התקינה בנסיבות, שפטוב מלכים-ב-ו גגנותו על העיר הדעת להושעה למעני ולמען דוד עברי. פמו בן כל ימי יעקב וכל ימי יוסף לא שלטה הפרענות בעולם.

בא ראה, מלך במשפט עמיד ארץ - זה יוסף. ואיש תרומות יהרסנה - זה פרעה, שהרי מושם שהקשה את לבו לקדוש-ברוך-הוא, החרכיב את ארץ מצרים. ובראשו על ידי יוסף התקינה הארץ, באותיו תחלום שחלום, שפטוב ויהי מקץ שנתיים ימים וגו.

ויהי מקץ וגו. רבוי אלעזר פתח ואמר, (ההלים-ז) כי ה' וברוך צורי וירום אלה ישע. אלוהי כתוב וירום אלוהי ישע. אלוהי כתוב בז'יו. הפסוק הזה יש להתבונן בו, כי ה' - זה מי, צדיק יסוד העולם, שנקרא מי העולמים. וברוך צורי - זהו שפטוב (שם קמד) ברוך ה' צורי, וזה קעולם שפתקים על הצדיק הצעה. וירום אלוהי ישע. וירום - זה העולם העליון. אלוהי בואו זה שמיים,

רבי יוסי אמר, מלך, דא יוסף. במשפט עמיד ארץ, דא יעקב. דהא עד לא אתה יעקב למצרים, לא הוה קיומה בארץ, מגו בפנאי. פיוון דאתא יעקב למצרים, בנסיבות הסטלק בפנאי, ואתקאים ארעה.

דבר אחר, מלך במשפט עמיד ארץ, דא דוד מלכא, דכתיב, (שמואל ב ח) ויהי דוד עשה משפט ואזכה לכל עמו, ואיה קים ארעה, ובנסיבות קיימה לבתר דנא. ואיש פרומות יהרסנה, דא רוחבם.

הא חזי, קדרשא בריך הוא בגיניהון דעתיקיא, אף על גב דפורענותא אתגוז על עולם, מטעבבא בגיניהון ולא שלטא על עולם. כל יומי דוד מלכא אתקיאמא ארעה בגיניה, לבתר דמית אתקיאמא בנסיבות. דכתיב, (מלכים ב כ) וגנותי על העיר הזאת להושעה למעני ולמען דוד עברי. בגונא דא, כל יומי דיעקב וכל יומי דיווסף, לא שלטא פורענותא בעולם.

הא חזי, מלך במשפט עמיד ארץ, דא יוסף. ואיש תרומות יהרסנה, דא פרעה. דהא בגין דאקש לבייה לגביה קדרשא בריך הוא, חريب ארעה למצרים. ובקדמתה על ידה דיווסף אתקאים ארעה בהיה חלמא דחלם. דכתיב, ויהי מקץ שנתיים ימים וגו. נידוי מקץ וגו. רבוי אלעזר פתח ואמר, (תהלים ז) כי יי' וברוך צורי וירום אלה ישע. אלוהי כתיב, בורי'. הא קרא אית לאסטכל'א ביה. כי יי', דא כי צדיקא יסודא דעלמא, דאקרי כי דעלמן. וברוך צורי, דא הוא דכתיב (תהלים קמד) ברוך יי' צורי, ודא עלמא